

684

தருவாவடுதுறை ஆதீன வெளியீடு.

684

3-50

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

தருவானைக்கா

.....

௨௨3:௨௨.௨1931 துறை ஆதீனம், திருவாவடுதுறை,
தஞ்சாவூர் ஜில்லா.
N 50

113117

திருவாவடுதுறை ஆதீன வெளியீடு.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவானைக்கா

புராண வரலாற்றுச் சுருக்கம் தேவாரம்
கல்வெட்டுக் குறிப்பு

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து
இருபதாவது குருமகாசநிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக சுவாமிகள்

விசுருதியாண்டு புரட்டாசித் திங்கள் உ ஆம் நாள்
வழிபாட்டிற்கு ஏழுந்தருளியதன் நினைவாக வெளிவருவன.

திருவாவடுதுறை ஆதீன ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரது

கல்லூரித் தொண்டர்

கவியாச. R. வேங்கடாசலம் பிள்ளை அவர்களால்
தொகுக்கப் பெற்றன.

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் திருவாவடுதுறை.

தஞ்சாவூர் ஜில்லா.

1950

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருளடக்கம்.

1. வரலாற்றுச் சுருக்கம்.	1
2. தேவாரம்.	13
3. கல்வெட்டுக் குறிப்புகள்.	33

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டார் திருமரபு வாழ்க.

சுவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர் துதி.

பண்டைமறை வண்டரற்றப் பசுந்தேன் ஞானம்
பரிந்தொழுகச் சிவகந்தம் பார்து நரறக்
கண்டவிரு தயகமல முகைக ளெல்லங்
கண்டிறப்பக் காசினிமேல் வந்தவருட் கதிரோன்
விண்டமலர்ப் பொழில்புடைசூழ் வெண்ணை மேவும்
மெய்கண்ட தேவனமிகு சைவ நாதன்
புண்டரிக மலர்தாழச் சிரத்தே வாழும்
பொற்பாத மெப்போதும் போற்றல் செய்வாம்.

குருமாய வாழ்த்து.

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான போதநெறி
காட்டும் வெண்ணை
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பானு வாகிக்
சுயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குருமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் றிருமரபு நீடுழி
தழைக மாதோ.

திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீ
னத்து உய் ஆவது பட்டத்தில் எழுந்தருளி ஞானச் செங்
கோல் செலுத்தும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி அம்பலவாண தேசிக பரமாச்
சாரிய சுவாமிகள் மக்கள் இம்மை மற்றைச் செல்வங்
களைப் பெற்று இனிது வாழும் பொருட்டுச் செய்து வரும்
பல அருட் செயல்களையும் நம் நாடு நன்கறிந்ததே யாகும்.

இப்பொழுது நம் நாடு இருக்கும் நிலையை நோக்கித் தெய்வ
வுணர்ச்சியும் மக்கள் நல் வாழ்வுக்காய ஏனைய நல்
வுணர்ச்சிகளும் பல்வகையானும் வளரவேண்டு மென்று
திருவுளங்கொண்டு, அது சிறைவேறுதற்கு, ஊர்தோறுஞ்
சென்று பலதிறப்பட்ட மக்களோடு பயில வேண்டுவது
விரும்பப்படுவ தொன்றெனக் கண்டு பல திருப்பதி
களையும் வழிபடும் பண்டைய முறையைக் கையாளத்
திருவுள்ளங் கொண்டுள்ளார்கள்.

குருமகா சந்நிதான மவர்கள் திருவுள்ளப்படி விகிருதி
ஆண்டு ஆவணி 22 ஆம் நாள் வியாழக் கிழமை திருவா
வடுதுறையி லின்றும் புறப்பட்டு இடையிலுள்ள பல
திருப்பதிகளையுங் கண்டு வணங்கி, புரட்டாசி முதல் நாள்
ஞாயிற்றுக்கிழமை திருவானைக்காவிற்கு எழுந்தருளத் திரு
வுள்ளங் கொண்டுள்ளார்கள். பின்னர் பாண்டி நாட்டுத்
திருப்பதிக ளெல்லாங் கண்டும் வணங்கியும் திருமடங்
களைக் கண்காணித்தும் வரத் திருவுள்ளங் கொண்டுள்
ளார்கள். அந் நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகள் பின்னர் வெளி
வரும்.

ஸ்ரீமகாசந்நிதானம் அவர்கள் வழியில் வழிபடும்
திருப்பதிகளின் வரலாறுகளையும் அவற்றிற் குரிய திருப்
பதிகங்களையும் எல்லோரும் அறியும் முறையில் அச்சிட்டு
வழங்கவேண்டு மென்று கட்டளையிட்டபடி இத் திருப்
பதியைக் கண்டு வணங்கும் நினைவாக இந் நூல் வெளி
வருகிறது. இவ் வரலாறுகளையும் திருப்பதிகங்கட்குக் குறிப்
புகளையும் எழுதித் தொகுத்த கரந்தையிலுள்ள எங்கள்
கல்லூரி ஆசிரியர்கள் தொண்டும் மிகச் சுருங்கிய காலத்
தில் அச்சிட்டுக் கொடுத்த கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தாரது
ஒத்துழைப்பும் பெரிதும் பாராட்டத் தக்கன.

ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்தி திருமரபு வாழ்க.

திருவானைக்கா
விகிருதி, புரட்டாசி, உ.

ஒடுக்கம் சுப்புக்குட்டித் தம்பிரான்.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்.

காப்பு.

நிலம்போற்றும் பனிக்கிரண சிலாவணிந்த
நாயகனார் திருநர் வாழும்
சலம்போற்று மதில்பொடித்த ஞானநினிய
பூசனைகள் சால வாற்றிப்
புலம்போற்று மெய்யடியார் விராயகனென்
றியம்பு பதப்பொருளை நாட்டி
வலம்போற்று மணியிரத மூர்ந்தமழ
விளங்களிற்றை வணக்கம் செய்வாம்.

திருவானைக்காத் தல மாண்பு.

இத்தல மாண்புகள், இதன் தல புராணத்தா
லும், இத் தலத்துத் தேவாரத் திருமுறைகளானும்,
அம்மையார், இறைவனார் மேலெழுந்த பிரபந்த
வகைகளானும், கல்வெட்டுக்களானும், இத்தகைய
பிறவற்றாலும் அறியப்பெறும்.

இத் தல புராணத்தின் சுருக்கமும், இத் தலத்திற்
குரிய தேவாரத் திருமுறைகளும், கல்வெட்டுச் செய்தி
களும் இங்கே குறிக்கப்படுகின்றன. இவை தல
மாண்புகள் அறிந்து கொள்ளவும் வழிபாட்டு முறைக்
கும் மிகப் பயன் படுவன வாகும்.

தமிழ் மொழிக்கும் சைவ மரபிற்கும் திருக்கோயி
லாக விளங்கும் திருக் கைலாச பரம்பரைத் திருவாவடு
துறை ஆதீனத்து, இஞ்ஞான்று அருளொளி பரப்பி
விளங்கும் அடிகள் அம்பலவாண சுவாமிகள்
இத்தலத்திற்கு எழுந்தருளும் இன்று, மக்கட்கெல்
லாம் பயன்படும் நெறியில் இந்நூல் வெளிவருகின்றது.

திருவாணைக்காப் புராண நூலாசிரியர்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து ஞானுபானுவாய் விளங்கிய நமச்சிவாய மூர்த்திகளின் பேரருளை அடைந்து ஒளிர்ந்த கச்சியப்ப முனிவர் இப்புராண நூலாசிரியர்.

இவர் இவ்வாதீனத்துச் சின்னப் பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த பின் வேலப்ப தேசிக சுவாமிகளை அடுத்துச் சைவத்துறவும் சிவதீட்சையும் பெற்றவர்.

சிவஞான போதத் திராவிடப் பேருரையாளராகிய இலக்கண இலக்கியக் கடல் சிவஞான சுவாமிகளின்பால் தமிழ்க்கலை பயின்ற பெருந்தகையர் எனின், இவற் சிறப்பினை விரிப்ப தென் !

இவர் இயற்றிய நூல்கள் பலவற்றுள்ளும், முதன்மைபெற்று இலங்குவது இத் திருவாணைக்காப் புராணம். இந்நூல் 1454 செய்யுட்களைக் கொண்டது. இத்தகைய மாபெரும் புராணங்களாக, இவர் இயற்றியன பிறவும் உள. அவை :—

(1) பூவாணர்ப் புராணம், (2) பேரூர்ப் புராணம், (3) திருத்தணிகைப் புராணம், (4) விநாயக புராணம், (5) காஞ்சிப் புராணம் (இரண்டாம் காண்டம்) என்பன வாகும்.

மேலும் இவர் இயற்றியனவாகிய அந்தாதி, பிள்ளைத் தமிழ், ஆற்றுப்படை, தூது முதலான நூல்களும் பல உள. இவற்றுள், திருத்தணிகைப் புராணம் சிந்தாமணிக்கு ஒத்த பெரும் சிறப்பினது என்பதும், பொதுவாக இவர் நூல்கள், சங்க காலத்து நூல்களையும் பிற்காலத்து நூல்களையும் உளங்கொண்ட பெருமையின என்பதும், புலவர் உலகம் அறிந்து போற்றும்

உண்மைகளாம். இவர் காலம் 18-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி யாகும்.

இவரது மாணவர், தமிழுலகம் இனி தறிந்த விசாகப் பெருமாள் ஐயர், சரவணப் பெருமானையர் ஆகிய இருவர்க்கும் தந்தையாகிய செந்தமிழ்ப் புலவர் கந்தப்ப ஐயர் ஆவர். இவரது நூற் பெருமைகளை யுணரும் தமிழுலகம், சமைய நெறிப் பாடசாலைகள், கல்லூரிகள் முதலியவற்றில், இவற்றைப் பாடமாக்கிப் பயன் படுத்தும் கடமையது.

இப்புராணத்தே படலந்தோறும் காணப்பெறும் ஆண்டவன், அம்மையார், பிற தெய்வங்களின் தோத்திரப் பாடல்களைத் தனித்துத் தொகுத்து அச்சியற்றி வெளியிடுன் அவை ஆலயங்களின், வழிபாட்டில், திரு முறைகளைப் போன்று பெரிது பயன் அளிப்பன வாகும்.

இத்தலத்துப் பிரபந்தங்கள்.

திருவாவடு யாதீனத்து மகா வித்துவான் திரிசிர புரம் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை யவர்கள் திருவானைக்கா அகிலாண்ட நாயகியார் பிள்ளைத் தமிழ், அந்நாயகியார் மாலை என இரு அரிய பிரபந்தங்கள் இயற்றியுளார். இந்நூல்களின் சிறப்புக்களைத் தமிழுலகம் நன்கு அறியும். காளமேகப்புலவர் இயற்றிய இத்தலத்து உலா, புலவர் உலகம் போற்றுவது. இவற்றாலும் இத்தல மாண்புகளும் அம்மையப்பர் அருட் செயல்களும் நன்கு அறியப்படுவன. *

* காலச் சுருக்கம் கருதி இவைகளையும் இங்கு உடன் சேர்க்க இடந்தர வில்லை. பின்னர் வெளியிட்டு இணைக்கப்பெறும்.

புராண வரலாற்றுச் சுருக்கம்.

இவ் வரலாறு, உண்ணுதற் பெருமானால் உமா தேவியார், திரு நந்தி தேவர் இவர்கள் வேண்டுகோட்கிணங்கி அவர்கட்கு உரைக்கப்பட்டது. இத்தலத்தின் பண்டைப் பெயர், ஞானத் தலம் என்பது. திருமாலும், நான் முகனும், தேவர்களும், முனிவர்களும் வதிந்து அருள்பெற்ற இடம் இது. இங்கே தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த பல தீர்த்தங்கள் உள்ளன. கங்கை காவிரி முதலான பிற தீர்த்தங்களும் இங்குள்ள பண்டைத் தீர்த்தங்களோடு இணைந்து சிறப்புற்று மிக்க நன்மை எய்தின. எழு கடலும் இங்கே தீர்த்தங்களின் வடிவமாய் விளங்குவன. இத்தலத்தில் வாழ்வோர் இங்குள்ள தீர்த்தங்களில் மூழ்கி, இறைவழி பாடு செய்து, மேலாம் நிலைகளை யெல்லாம் அடைவர். இங்குள்ள தீர்த்தங்கள் பிரம தீர்த்தம், இராம தீர்த்தம், அக்கிரி தீர்த்தம், அகத்திய தீர்த்தம், சோம தீர்த்தம், என்றிற்போலும் பெயர்களை உரிய காரணங்களாற் பெற்றவை. அவை, மக்கள், தேவர், விலங்கு, புள் முதலான எவ்வுயிர்க்கும் எய்திய துயரங்களை யெல்லாம் போக்கி அருளின, இனி எக்காலும் அவ்வாறே போக்கி அருள்வன. இத்தகைய சிறப்புள்ள தீர்த்தங்கள் வேறு எவ்விடத்திலும் என்றும் இல்லை.

இங்குள்ள மூர்த்தி, உமையம்மையால் அமைத்து பூசிக்கப்பட்ட இலிங்கமாகும். அம்மையால் பூசிக்கப் பெற்ற ஏனைய இலிங்கங்களினும் சிறந்து முதன்மை பெறுவது இது. இஃது அமுதம் ஆகும் நீரினால் அமைக்கப் பெற்றது. இந்த இலிங்கம் அத்தகைய சிறப்பிணையுடைமையை நீரோடு கலந்து தோன்றும் இதன் இயற்கை அமைப்பினால் இன்றும் கண்டறியலாம். இந்த இலிங்கத்தின் வணக்கத்தால், செல்வம்,

கல்வி, தவம், தானம் முதலாய இவற்றை அடைவதோடு, மாயைகளையும், வினைகளையும் நீக்கலாம். இதனை வணங்குவோர் நோய், பகை முதலியவற்றின் நீங்கி, மேனிலை வாழ்வு அடைவர். இங்கு மனம், வாக்கு காயம் இவற்றைச் செய்யும் தொண்டுகள் வேறு இடங்களிற் செய்யும் அத்தகைய தொண்டுகளினும் மிகப் பெரும் பயனைத் தருவனவாகும். இங்கு அத்தகைய தொண்டுகளைச் செய்வோர், தேவர்களாகி, அவர்கள் தலைவர்களாகி விளங்குவர்.

இங்குள்ள தலத்தரு(தலவிருட்சம்) 'வெண்ணாவல்' மரமாகும். அதன் வரலாறு மிக்க வியப்பினதாகும். சம்பு முனிவர் என்பார் ஒருவர், இத்தலத்துள் வீழ்ந்து கிடந்த வெண்ணாவற் பழம் ஒன்றைக்கொண்டு கயிலையங்கிரி சென்று, அதனை ஆண்டவனுக்குப் படைத்து ஏற்றருள வேண்டினார். ஆண்டவன் அதனைத் தின்று விதையை உமிழ்ந்து, அம்முனிவரை அதனை விழுங்கச் செய்து, அந்த வித்தின் முனையாக அவர் தலையில் எழுந்த கன்றினைக் கொண்டு சென்று இத்திருவானைக்காவினை அடைந்து நாட்டி, இங்கு தங்கியிருக்கவும், பின்பு தாம் அங்கு வந்து அதன் நிழலில் அமர்ந்து அருள்வதாகவும் கூறி அனுப்பினார். அவ்வாறு வந்துள்ளதாகும், இங்குள்ள தலத்தருவாம் வெண்ணாவல் மரம்.

இத்தலம், எவரும் வணங்கி ஞானம் எய்தப் பரம சிவம் வீற்றிருப்பதாகலின் ஞான தலம் எனப்படும். பிரமன், திருமால், திக்குப்பாலர் முதலோர் இங்கே தங்கிச் சிவஞானம் பெற்ற தலம் இது. இங்கே கங்கை தங்கித் தவம் புரிந்து ஆண்டவன் சடாமுடி பெறும் வரம் பெற்றனள். காவிரி தவம் புரிந்து புண்ணிய நதியாம் பெருமையுற்றனள். மானச மடு தவம் புரிந்து பொற்றாமரை முதலியன பெற்ற தலம்

இது. இவ்வாறே உலகில் உள்ள எல்லாத் தெய்வங்களும் தீர்த்தங்களும் இங்கே வந்து பெருமை எய்தினவே யாகும்.

ஆண்டவன் அருளால் பார்வதி தேவி இங்குத்தம் பரிவாரங்களோடு எழுந்தருளி இத்தலத்தன் சிறப்புக்களை யெல்லாம் கண்டு களித்து அங்குள்ள தேவர், முனிவர்: மக்கள் எல்லோரும் எதிர் சென்று வணங்க, பிரம்மன் முதலியோர் வழிபட, இத்தலத்தே இறைவன் ஆணைப்படி அமிர்தத் தருநிழலிலே அமர்ந்திருந்தார். அப்போது பிரமனை நோக்கித் தாம் பூசிப்பதற்கு ஒரு சிவலிங்கத்தைத் தருவாயாக என்று கூற, அப்பிரமன் கூறிய வாறே, தாமே படைத்துக் கொள்ள நினைந்து, ஐம் பெரும் பூதங்களில் ஒன்றாகிய நீரினால் படைத்து வழிபட்டது இங்குள்ள சிவலிங்கம் ஆகும் எனின் இத்தலத்தின் பெருமையை உரைப்பது எங்ஙனம்!

அங்ஙனம் அம்மையார் வழிபட்டு வருந் காலத்து, கைலையில் உள்ள பரமனை மீண்டும் நினைந்து உருகிச் சோர்கின்ற அமையத்தே, அப்பெருமான், விடைமேல் தோன்றிக் காட்சிஅளிக்க, உமாதேவி கண்டுமகிழ்ந்து, பல் வகை வரங்களை வேண்டிக்கொள்ளப், பரமன் அவ்வாறே கொடுத்தருளினார். மேலும் ஆங்குள்ள சம்பு முனிவர்க்கும் பலவகை வரங்களையும் ஈந்து பின்பு பார்வதி தேவியார் முன் உலகம் அறிந்து உய்ய, ஞான உபதேசம் விரித்தருளி, அந்தத் தலத் தருவின் அடியில் தாமும் எழுந்தருளினார்.

இந்நகரில், முதன்முதலாகப் பிரமதேவன், மதில் அரண் மாட மாளிகை முதலியன அமைத்து, ஆலயத்தில் எல்லாத் தெய்வங்களையும் உருவாக்கி, மாசி

மாதத்தில் கார்த்திகை தொடங்கி, முப்பத்தெட்டு நாள் திருவிழாச் சிறப்பாக நடத்தினன்.

திருமால், இராவணன் முதலிய அரக்கர்களை வென்று, இராமேச்சுரம் ஆலயத்தில் பரமேசனை நாட்டி அருள்பெற்று வந்தது போலவே, இங்கும் ஒரு இலிங்கத்தை நாட்டி அருள் பெற்றது இப்புராணத்தில் விரிக்கப்பெற்றுள்ளது.

அரிச்சந்திரன் மெய்ம்மையை நிலை நாட்டியதால் தம் சபதம் ஒழிந்த விசுவாமித்திரர் சூழ்ச்சியால் ஒரு பூதம் தோன்றி, வசிட்டர் மகன் ஒருவனைக் கொல்ல, அவன் மகன் பராசரன் என்பான், இங்குவந்து ஆண்டவன் அருளால் தன் எதிரியை அழித்து, ஆண்டவன் அருள் பெற்ற செய்தி இங்கு விளக்கப் பெற்றுள்ளது.

இராமரால், விபீஷணர் வழியாக இலங்கையில் வைத்து வழிபட அனுப்பப்பெற்ற திருமாலும் செந்திருநாயகியும் திருவரங்கத்தில் தங்கித், திருவானைக்கா ஆண்டவனை அணுகி அருள் பெற்றது இப்பால் கூறப் பெறுவது.

உறையூர்ச் சோழன் ஒருவன் மிகமிகச் சிறந்து மக்கட்குப் பல்லாற்றான் இன்பம் விளைத்த ஒரு வேளிர் காலத்தே, இந்நகர் ஆண்டவனை வழிபட்டுவரத் தன் தேவியுடன் வருங்காலை, தன் தேவி யணிந்திருந்ததும் ஒப்புயர்வு அற்றதுமான ஒரு முத்தாரத்தை இறைவனுக்கு அணிய எண்ணித் தேவியுடன் தெளிந்து மகிழ்ந்து சென்றவன், தானும் தேவியும் காவிரியில் நீராடுங்காலை, முத்தாரம் ஆற்றில் நழுவி விட்டதுணர்ந்து வருந்தி வந்து, இறைவனை வழிபடுங்காலை இறைவனுக்கு ஆட்டிய குட நீரிலிருந்து அவ்வாரம் இறைவன் முடியில் வீழ்ந்து செவ்வனம் அணி

யாகி விளங்கிய சிறப்பு, எல்லா வுலகும் அறிந்து வியந்த வரலாறு, இங்கே கூறப் பெற்றுள்ளது.

சுவேதகிரி எனும் மலையில் உள்ள ஒரு யானை நல் வினைப்பயனால் இந்நகரினை அடைந்தது, ஆண்டவன் முன் சென்ற காலை, நல்லறிவு தோன்ற, ஆண்டவனை வழிபட்டு, நாளும் அவ்வாறே செய்ய எண்ணி. நாடோறும் துதிக்கையால் காவிரி நீர் கொணர்ந்து நீராட்டி மலர் சூட்டி, கனிவகைகளைப் படைத்து வந்தது.

அங்ஙனமே நல் வினைப்பயன் வாய்ந்த ஒரு சிலந்தியும் ஆண்டவனுக்குக் கோயில் உறுப்புக்கள் எல்லாம் தன் வாய் நூலால் அமைத்து மனத்தால் வழிபட்டு வந்தது. ஒன்றன் பணி மற்றொன்றன் பணி யாற் சிதைவது உணர்ந்த அவை, அதனதன் காரணத்தை ஆய்ந்துணர்ந்தன. சிலந்தி சினந்து யானையின் துதிக்கையில் நுழைந்து வருத்த, யானை வீழ, இரண்டும் இறந்தன. ஆண்டவன் அவற்றிற்குக் காட்சி தந்தருளி, யானையைக் கணநாதனாக ஆக்கி, அதன் பெயரால் இந்நகர் ஆணைக்காவென வழங்கிவர அருள் புரிந்தனர் ; சிலந்தியைக் காவிரி நாடு புரக்கும் சோழனாகப் பிறக்க அருளினர்.

இங்ஙனம் பிறந்த சோழனே கோட்செங்கணன் ஆவன். சுபதேவன் என்னும் சோழன் இவன் தந்தை. தாய் வயிற்றிலிருக்குங் காலத்தே வைதிகம், சைவம் முதலியவற்றின் இயல்புகளைக் கேட்டுணரும் பேறு வாய்ந்தவன். இவன் செங்கண் எய்தியது, பிறக்கும் காலம் தாழ்த்துப் பிறக்க நேர்ந்ததின் காரணம் ஆகும். ஆண்டவனையும் அம்மையையும் வழிபட்டு, ஆலயம் புதுக்க எண்ணி, அமைச்சர்களுடன் எண்ணியகாலை, அவர்கள் அதற்கு ஆவன

செய்ய முன் நின்றனர். அந்நிலையில் அவ்வரசன் கனவில் சிவபெருமான் தோன்றி, சண்டகை நதியின் பக்கலில் உள்ள ஒரு விமானத்தை அங்கே கொணரும்படி அருள் செய்ய, அவ்வாறே பரிவாரங்களுடன் சென்ற அரசனுக்கு ஆங்கே ஆண்டவன் மீண்டும் தோன்றி, அதனை இந்நதியில் வீழ்த்திச் செல்லுக, அது காவிரியில் வந்துறும் என்றருள, அவ்வாறே அரசன் புரிந்து, தன் நகர் வந்து, காவிரியில் அதனைக் கண்டு எடுத்து ஆலயத்தே அமைத்து அதற்குச் சாளரங்கள் வாயிலெல்லாம் அமைத்தனன். மற்றும் ஆங்கே மண்டபம், பிரகாரம், கோயில்கள் சிலவும். அமைத்தனன். ஒரு சிவலிங்கத்தின் முன்னே பெருஞ் செல்வக் குவியலை அமைத்து, அதற்கு ஆதிப் பெருஞ் செல்வர் எனும் திருப்பெயர் அமையச் செய்தனன். திருக்கோயிற் பூசைக் குரிய சிவபத்தர்களைக் கொணர்ந்து அவர்கட்கு இடம் முதலிய வசதிகளை அமைத்தனன். இந்த அரசன் தன் பேரறத்தொண்டுகளின் பயனாகச் சிவலோகத்தில் கணநாதருள் ஒன்றி வாழ்கின்றனன்.

இந்திரனெடு உறவாடியதால் தம் இல்லாளைக் கல்லாகச் சபித்த கௌதமர், மீண்டும் அவளை நினைந்து இரங்கி, அச்சாபம் கழிதற்பொருட்டு இத்தலத்தினை அடைந்து ஆண்டவனை வழிபட்டு நிற்க, ஆண்டவன் காட்சியளித்து இராமர் மிதிலைக்குச் செல்லுங்கால் அவர் திருவடி தீண்டப்பெற்று அக் கல்லுரு நீங்கும் என்பது உணர்த்தியருள, அங்ஙனமே நீங்கப்பெற்ற மனையாளை அழைத்து வந்து, இங்குள இறைவனை வழிபட்டு மேற் பதவிகளை அடைந்துளார்.

சிவபெருமானது அருளுக்கு இலக்காய் நட்புப் பூண்டிருந்த குபேரர், அப்பெருமான் அருளால் பல வரங்களெய்தி வலியுற்று உலகெலாம் வென்று வந்த

இராவணனால் வெல்லப்பெற்று நிதிகளையும் இழந்து வருந்தினர். கைலைப் பரமன் கட்டளைப்படி அக்குபேரர் இத்தலத்திற்கு வந்து ஆண்டவனை வழிபட்டுக் குறை கூறுங் காலே, ஆண்டவன் காட்சியருளி இராமரால் இராவணன் ஒழிவதும், பின் குபேரருக்கு அவர் நிதிகளெல்லாம் வந்துறுவதும் கூறியருளினர், அக்குபேரர் இங்கு ஒரு சிவலிங்கம் நாட்டி இறைவனை என்றும் நினைந்து வழிபட்டு, வருகின்றனர். அந்த இலிங்கம் குபேரலிங்கம் எனப் பெயர் பெறும்.

கோச்செங்கட் சோழர் முதலிய தமிழ் மன்னர்கள் ஆலயத் திருப்பணி செய்து வருங்கால், எல்லாப் பகுதிகளையும் உள்ளடக்கி நிற்கும் புறமதிலாகப்பெருமதில் கட்டத் தொடங்க, அதுபோது இறைவன் வானொலி வாயிலாக, அது திருவருளால் அமையும் குறிப்பினை வெளியிட்டார். அங்ஙனமே பின் ஒரு சித்தர் தோன்றி ஆட்களைக் கொண்டு வேலை தொடங்கி, அவர்கட்கு ஊதியமாகத் திருநீற்றை வழங்கினர். அதுகண்டு வியந்தவர்கள் பின்பு அந்நீறு பொன்னாக மாறியது உணர்ந்து, சித்தரை இறைவனாக எண்ணி வழிபட்டு, அவ் வேலையினைப் புரிந்து வந்தனர். மக்களெல்லாம் சித்தர் அடிபணிந்து குறிப்பறிந்து வேண்டும் உதவிகள் புரிந்து வந்தனர். மதிற்சுவர் ஓரளவு எய்தியவுடன் சித்தர், உலகெலாம் கண்டு வியக்கும் ஒரு திருவிளையாடல் கருதி, அதன் மீது ஏறி மிதித்து, அதனைத் தரை மட்டம் ஆக்கியும், பின் ஓங்கி மிளிரவும் புரிந்தருளினர். மேலும் தம் பேரருட் பெருக்கையெல்லாம் அம்மதிலிற் கலந்து உறையச் செய்திருப்பதால், அதனையே தம் அருள் உருவாக எண்ணி வழிபடுவோர்க்கு வேண்டும் வரங்கள் கைகூடும் எனவும் அருள்உரை கூறித் தம் நிலை எய்தினர்.

கோச் செங்கட் சோழனால் சிவபூசைக் குரியவர் களாகக் கொணர்ந்துவைத்த சிவத்துவிசர்கள், மிகப் பெரும் வாழ்வுற்று வருங்கால், அறியாமையில் மூழ் கித் தம்பணிகளை நெகிழவிட்டுப் பலவகைப்பாவங்கள் புரிவாராயினர். ஒரு திருவிழாவன்று, ஒரு சிறுவனை மட்டும் நிறுத்திவிட்டு ஏனையோர் எல்லாம் தத்தம் குடும்பத்தாருடன் வெளியூர் செல்ல எண்ணிக் கொள் ளிட நதியினைக் கடக்கையில், இறைவன் அருள் ஒரு பெரு வெள்ளத்தை மேவச் செய்து மூழ்குவித்து அவர்கள் அனைவரும் தம்பால் அணைந்திடச் செய்தரு ளியது சிறுவனுக்கு எல்லா நலங்களையும் மேவுவித் தருளியது. இப்பால் முருகப்பெருமான் சிவபூசைக் குரியார் சிலரைக் கூட்டியருளினர். அவர்கள் நியதி வழுவாது சிவபூசை புரிந்து வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் திருமரபே, நீடுழி வாழ்வு பெற்று வருவது.

இவ்வாறு சிவபெருமான் உமை யம்மைக்கு அருளிய இப்புராண வரலாற்றை, பிற்காலத்தே நைமி சாரணியவாசிகளுக்குச் சூதமுனிவர் கூறியருளினர்.

வாழியர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தர்.

பண் - இந்தளம்.

1மழையார் மிடரு மழுவா னுடையாய்
உழையார் 2கரவா உமையாள் கணவா
விழவா ரும்வெண்கா வலின்மே வியளம்
அழகா எனும்ஆ யிழையாள் அவளே! 1

1. கருமை சிறமுடைய நஞ்சும். 2. கையனே. விழவு, திருவிழா
வெண்காவல்-தலத்திற்குரிய தரு. ஆயிழையாள் இவ்வாறெ
லாம் உதர். துறை-தலைவி வேட்கை யுரைத்தல்.

1கொலையார் கரியின் உரிமுடி யனே
2மலையார் சிலையா வளைவித் தவனே
3விலையா லெனையா னும்வெண்கா வலுளாய்
4கிலையா அருளாய் எனும் நேரிழையே! 2

1 கரியுரி போர்த்தோய் 2 ஆர் சிலை-பொருத்திய வில்லாய்.
3. விலைகொடுத்து வாங்கி, நிரந்தர அடிமையாக்கி ஆளும் துண்ட
வன் என்க.
4. சிலைபெற அருளாய்.

காலா 1றுயிர்கா லனைவீடு செய்தாய்
2பாலோடு நெய்யா டியபால் வணனே,
வேலா நுகையா யெம்வெண்கா வலுளாய்!
ஆலார் சிழலாய் எனும் ஆயிழையே! 3

1. உயிர் வீடு-உயிர் வீடுதல். காலால் காலனை உயிர் வீடு செய்
தாய் என்ற உட்டுக.
2. பால், நெய் முழுக்குப் பெறல்

1கறவக் கொழுகொண் டவன்ரீ றனுவாய்
உறகெற் றிவிழித் தளம்உத் தமனே
விறல்யிக் ககரிக்² கருள்செய் தவனே
3அறயிக் கதுவென் னுமென் ஆயிழையே !

4

1. மன்மதன்
2. கரீ-அங்குப் பூசித்த யானை
3. அறகெறியில் தன்னை வரைந்தருளல் சிறித்தது.

1செங்கட் பெயர்கொண் டவன்செம் பியர்கோன்
அங்கட் கருணை பெரிதா யவனே
வெங்கண் விடையாய் எம்வெண்ரா வலுளாய்
2அங்கத் தயர்வா யினள் ஆயிழையே !

5

1. கோச்செங்குணன் எனும் சோழன், இத்தல புராணம் காண்க.
2. அங்கத்து அபர்வு மேவினன்.

குன்றே யமர்வாய் கொலையார் புலியின்
தன்றோ லுடையாய் சடையாய் பிறையாய்
வென்றாய் புரமுன்றை வெண்ரா வலுளே
கின்றாய் அருளாய் எனும் நேரிழையே !

6

மலையன் றெடுத்த அரக்கன் முடிதோள்
1தொலையவ் விரலுன் றியது மழுவா
விழையா² லெனையா ளும்வெண்ரா வலுளாய் !
3அலசா மல்நல்காய் எனும் ஆயிழையே !

7

1. தொலை, விரல் ஊன்றிப், விரித்தல் விகாரம்.
2. வினையால்-அடிமைப்பாதக் கொண்டு.
3. அலசாமல்-உள்ளம் கலங்காமல்.

திருவார் தருநா ராணன்நான் முகனும்
¹மருவா வெருவா அழலாய் கிமிர்த்தாய்
²விரையா ரும்வெண்நா வலுள்மே வியளம்
³அரவா! எனும், ஆயிழையா ளவளே!

8

1. மருவா.....அழலாய்-அணுகாவாறு அச்சம் தரும் அழலாக.
2. மணம் 3. அரவை அணிந்தோம்

புத்தர் பலரோ டமண் ¹பொய்த் தவர்கள்
²ஓத்தவ் வுரைசொல் லிவையோ ரகிலார்
மெய்த்தே வர்வணங் கும்வெண்நா வலுளாய்!
அத்தா அருளாய் எனும் ஆயிழையே!

9

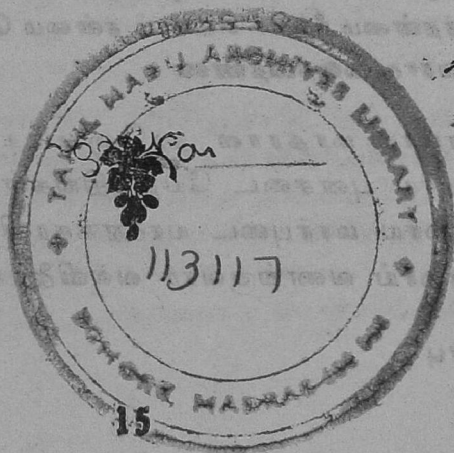
1. பொய்த் தவ முடைபர், பொய் கடையவர்
2. ஓத்த உரை-விரித்தல் விகாரம். சொல்லும் பொருளுமாதி யவை அறிபார்.

வெண்நா வலமர்ந் துறைவே தியனைக்
¹கண்ணார் கமழ்கா ழியர்தந் தலைவன்
பண்ணை டிவைபா டியபத் தும்வல்லார்
விண்ணை ரவரோத் தவிரும் புவரே.

10

1. கண்ணாகப் பொருந்திய காமியர் ஆய ஞானசம்பந்தர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிராகம். பண் - கௌசிகம்

வாளைக்¹ காவில் வெண்மதி மல்கு² புல்கு வார்சடைத்
³தேனைக்காவில் இன்மொழித் தேவிபாக மாயினான்
ஆனைக்காவில் அண்ணலை அபயமாக வாழ்பவர்
⁴ஏனைக்காவல் வேண்டுவார்க் கேதுர்ஏதம் இல்லையே.

1. பற்றுதல் இல்லாத
2. பொருத்திய நீண்ட
3. தேனை ஒரு பொருளாகப் பற்றுதல் இல்லாத
4. மற்றும் காவல் வேண்டுவார் ஆபவர்க்கு ஏதம் செய்தல்.

சேறுபட்ட தண்வயல் சென்றுசென்று ¹சேணுலா
வாறுபட்ட நுண்டுறை யானைக்காவில் அண்ணலார்
நீறுபட்ட மேனியார் நிகரில்பாதம் ஏத்துவார்
²வேறுபட்ட சிந்தைபார் ³விண்ணிலெண்ண வல்லரே.

1. டெடிது பாயும்
2. பசுத்தன்மை நீங்கிச் செவ்வாய் தன்மை மேவிய சிந்தை.
3. தேவராக வைத்ததெண்ண

தாரமாய மாதரான் தானோர்பாக மாயினான்
தாரமாய புன்சடை யேற்றதின்கள் சூடினான்
ஆரமாய மார்புடை யானைக்காவில் அண்ணலை
¹வாரமாய் வணங்குவார் வல்வினைகள் மாயுமே. 3

1. அன்பு

¹விண்ணினண்ணு புல்கிய வீரமாய மால் ²விடைச்
சுண்ணவெண்ணீ ருடினான் சூலமேந்து கையினான்
அண்ணல்கண்ணோர் மூன்றினான் ³ஆனைக்காவு
கைதொழ
எண்ணும்வண்ணம் வல்லவர்க் கேதமொன்றும்
இல்லையே. 4

வெய்யபாவங் கைவிட வேண்டுவீர்கள் ஆண்டசீர்
மைகொள்கண்டன் ¹வெய்யதீ மாலையாடு காதலான்
கொய்யவிண்ட நாண்மலர்க் கொன்றை ²துன்று
சென்னியெம்
ஐயன்மேய் பெய்கைசூழ் ஆனைக்காவு சேர்மினே. 5

நாணுமோர்வு சார்வுமூன் நகையுமுட்குறன்மையும்
பேணுறாத செல்வமும் பேசுகின்ற பெற்றியான்
ஆணும்பெண்ணு மாகிய ஆனைக்காவில் அண்ணலார்
காணுங்கண்ணும் மூன்றுடைக் கறைகொள்மிடறன்
அல்லனே. 6

¹கூருமலை நண்பகல் ²கூடிவல்ல தொண்டர்கள்
பெருமூருஞ் செல்வமும் பேசுகின்ற பெற்றியான்
பாரும்விண்ணுங் கைதொழப் பாயுங்கங்கை
செஞ்சடை
ஆரநீரோ டேந்தினான் ஆனைக்காவு சேர்மினே. 7

1. மலை-நண்டு இரவு.

2. தொழவல்ல.

¹பொன்னமல்கு தாமரைப் போதுதாது வண்டினம்
அன்னமல்கு தண்டுறை ஆனைக்காவில் அண்ணலைப்
²பன்னவல்ல நான்மறை பாடவல்ல தன்மையோர்
³முன்னவல்லர் மொய்கழல் துன்னவல்லர் விண்ணைமெ

1. பொன்னென நிறைந்து.

2. சொல்வல்.

3. நிகைத்தல்.

1 ஊனொடுண்டல் நன்றென 2 ஹொடுண்டல் தீதென
 ஆனதொண்டர் அன்பினால் பேசநின்ற தன்மையான்
 3 வானொடொன்று சூழினான் வாய்மையாக மன்னிநின்
 4 றுனொடஞ்சும் ஆடினான் ஆனைக்காவு சேர்மினே. 9

1. கண்ணப்பர்.
2. சிவகோசாரியார்.
3. வானினுற்ற மதி.
4. பால் தயிர் முதலிய ஐந்து.

1 கையிலுண்ணுங் கையருங் கடுக்கடிந் கழுக்கரும்
 மெய்யைப்போர்க்கும் பெய்யரும் வேதநெறியை
 யறிகிலார்
 தையல்பாக மாயினான் தழலதுருவத் தானெங்கள்
 ஐயன்மேய பெய்கைசூழ் ஆனைக்காவு சேர்மினே.

1. சமணர் புத்தர்கள் செயல்.

ஊழியூழி வையகத் 1 துயிர்கள்தோற்று வானொடும்
 ஆழியானுங் காண்கிலா ஆனைக்காவில் அண்ணலைக்
 காழினான சம்பந்தன் கருதிச்சொன்ன பத்திவை
 வாழியாகக் கற்பவர் வல்வினைகள் மாயுமே. 11

1. படைக்கும் பிரமன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கயிலாயமும், திருவானைக்காவும்
திருமயேந்திரமும் திருவாரூரும்.

பண் - பழம்பஞ்சரம்.

கூடற் சருக்கம்.

மண்ணது ¹உண்டரி² மலரோன்காணு
வெண்ணுவல் விரும்பும் மயேந்திரமும்
கண்ணது வேங்கிய கயிலையாரும்
அண்ணல் ஆ ரூரதி யானைக்காவே.

1

1. உண்ட அரி-தொகுத்தல் விகாரம்.
2. அரியும் மலரானும். மயேந்திரமும் கயிலையாரும் ஆரூர் ஆதி
யாவாரூரிய ஆனைக்காவையே தம்முருவாகக் கொள்வர்.

வந்துமா லயனவர் காண்பரியார்
வெந்தவெண் ணீறணி மயேந்திரமும்
கந்தவார் சடையுடைக் கயிலையாரும்
அந்தண் ஆ ரூரதி யானைக்காவே.

2

மாலயன் தேடிய மயேந்திரமும்
காலனை உயிர்கொண்ட கயிலையாரும்
¹வேலைய தோங்கும்வெண் ணுவலாரும்
²ஆலை ஆ ரூரதி யானைக்காவே.

3

1. வேலை—சுண்டு காவிரிக்கரை.
2. ஆலை-கரும்பாலை.

கருடனை யேறி அயனோர் காணார்
வெருள்விடை யேறிய மயேந்திரரும்
1கருடரு கண்டத்தெங் கயிலையாரும்
அருள்ஆ ஞ்ராதிர யானைக்காவே.

4

1. கருன்-கருமை.

1மதிசூதனன் நான்முகன் வணங்கரியார்
மதியது சொல்லிய மயேந்திரரும்
கதிர்முலை புல்கிய கயிலையாரும்
அதியன்ஆ ஞ்ராதிர யானைக்காவே.

5

1. மதிசூதனன் என்பது எதிகை நோக்கி மதிசூதனன் என்ற
யது.

சக்கரம் வேண்டுமால் பிரமன்காண
யிக்கவர் கயிலை மயேந்திரரும்
தக்கனைத் தலையரி தழலுருவர்
1அக்கணி யவராமூர் ஆனைக்காவே.

6

1. என்பு மாலே.

1கண்ணனும் நான்முகன் காண்பரியார்
வெண்ணாவல் விரும்பு மயேந்திரரும்
கண்ணப்பர்க் கருள்செய்த கயிலையெங்கள்
அண்ணல்ஆ ஞ்ராதிர யானைக்காவே.

7

1. திருமால்.

கடல்வண்ணன் நான்முகன் காண்பரியார்
1தடவரை யரக்கனைத் தலைநெரித்தார்
விடமது வுண்டவெம் மயேந்திரரும்
அடல்விடையார்ஆ ஞ்ராதிர யானைக்காவே.

8

1. கயிலையில்.

ஆதிமால் அயனவர் காண்பரியார்
வேதங்கள் துதிசெயும் மயேந்திரரும்
காதிலோர் ¹குழையுடைக் கயிலையாரும்
ஆதிஆ ஞ்ரொந்தை யானைக்காவே.

9

1. தோடேயன்றிக் குழையும் உணிர்தவன்.

அறிவில் அமன்புத்தர் அறிவுகொள்ளேல்.
¹வெறியமான் ²கரத்தாஞர் மயேந்திரரும்
³மறிகட லோன் அயன் தேடத்தானும்
அறிவரு கயிலையோன் ஆனைக்காவே.

10

1. வெருட்சி

2. கரத்தாஞர்.

3. மறித்து விழும்அலை.

¹ஏனமா லயனவர் காண்பரியார்!
கானமார் கயிலைநன் மயேந்திரரும்
ஆன ஆ ஞ்ராகி யானைக்காவை.
ஞானசம் பத்தன் தமிழ்சொல்லுமே.

11

1. பன்றியவதாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசர்

பண்-திருக்குறள்தொகை.

1கோனைக் காவித் குளிர்த மனத்தராய்த்,
தேனைக் காவிபுண் ணர்சில ²தெண்ணூர்கள்,
ஆனைக் காவிலெம் மானை யணைகிலார்,
³ஊனைக் காவி ⁴யுழிதர்வ மருமரே.

1

1. இறைவனைச் சுமந்து.
2. தெண்ணூர்-அறிவிலிகள். தென்மை-தெளிவு.
3. ஊனைக்காவி-உடம்பினைச் சுமந்து.
4. உழிதர்வர்-நினைவர்

1திருகு சித்தையைத் ²தீர்த்துச்செம் மைசெய்து
³பருகி யூமலைப் பற்றிப் பதமறிந்
துருகி நைபவர்க் கூனமொன் றின்றியே
அருகு றின்றிடும் ஆனைக்கா அண்ணலே.

2

1. மாறுபடும்
2. நேர்மை யுறுவித்து
3. எழும்பத்தியை அமைத்து

துன்ப மின்றித் துயரின்றி யென்றுநீர்
இன்பம் வேண்டி விராப்பக லேத்துமின் !
என்பொன் றாச னிறைவனென் றுள்குவார்க்
கன்ப னாமிடும் ஆனைக்கா வண்ணலே.

3

நாவால் நன்று நறுமலர்ச் சேவடி
ஓவா தேத்தி யுளத்தடைத் தார்வினை
காவா யென்றுதங் கைதொழு வார்க்கெலாம்
ஆவா என்றிடும் ஆனைக்கா வண்ணலே.

4

இங்கு மெய், வாய், உளத் தொண்டுகள் விரிக்கப் பெற்றுன, பின்
னரும் அவ்வாறே வருவன காண்க.

வஞ்ச மின்றி வணங்குமின் வைகலும்
வெஞ்சொ லின்றி விலகுமின் வீடற
கைஞ்சு கைஞ்சுகின் றுள்குளிர் வார்க்கெலாம்
அஞ்ச லென்றிடும் ஆனைக்கா வண்ணலே. 5

1கடையெ மெய்யென்று நாத்திகம் பேசாதே
2படைகள் போல்வரும் பஞ்சமா பூதங்கள்
தடையொன் றின்றியே தன்னடைந் தார்க்கெலாம்
அடைய நின்றிடும் ஆனைக்கா வண்ணலே. 6

1. உலக நடை.

2. ஐம்பூத வாயிலாக அழிவு தோன்றும்.

ஒழுகு மாடத்து ளொன்பது வாய்தலுங்
கழுந ரிப்பதன் முன்னங் கழலடி
தொழுது கைகளால் தூமலர் தூவிநின்

1மழும வர்க்கன்ப னுனைக்கா வண்ணலே. 7

1. உன்னலும் இரங்கலும்

1உருளும் போதறி வெண்ணு வுலகத்தீர்

2தெருளுஞ் சிக்கெனத் திவினை சேராதே

இருள றுத்தநின் றீசனென் பார்க்கெலாம்

அருள்கொ டுத்திடும் ஆனைக்கா வண்ணலே. 8

1. காலம் மாய்தலை

2. தெளிமின்

நேச மாகி நீனைமட நெஞ்சமே,

நாச மாய குலநலஞ் சுற்றங்கள்

பாச மற்றுப் பராபர ஆனந்த

ஆசை யுற்றிடும் ஆனைக்கா வண்ணலே. 9

நினைத்தலால் வரும் பயன்கள் 2, 3, 4 ஆம் அடிகள்.

நாசம் மாய, பாசம் அற்றிட, ஆசை உற்றிடும்.

ஓத மாகடல் சூழிலங் கைக்கிறை

கீதங் கின்னரம் பாடக் 1செழுவினான்

பாதம் வாங்கிப் பரிந்தருள் செய்தங்கோர்

ஆதி யாயிடும் ஆனைக்கா வண்ணலே. 10

1. பொறுத்தருளி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகம்.

எத்தாயர் எத்தந்தை எச்சுற் றத்தார்
எம்¹மாடு ²சும்மாடாம் ஏவர் நல்லார்
செத்தால்வந் துதவுவா ரொருவ ரில்லை
சிறுவிறகால் தீழுட்டிச் செல்லா நிற்பர்,
சித்தாய வேடத்தாய் ! நீடுபொன்னித்
திருவாணைக்காவுடைய செல்வா ! என்றன்,
அத்தா!வுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
³அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய் கேனே 1

1 செல்வம்.

2 பயன்றன்.

3 துன்பம்

ஊனாகி உயிராகி யதனுள் நின்ற
உணர்வாகிப் பிறவனைத்தும் நீயாய் நின்றாய்,
நானேதும் அறியாமே யென்னுள் வந்து
நல்லனவுந் தீயனவுங் காட்டா நின்றாய்,
தேனருங் கொன்றையனே ! நின்றி யூராய் !
திருவாணைக் காவினுறை சிவனே ஞானம்
ஆனாயுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய்கேனே 2

‘ஓப்பாயிவ் வுலகத்தோ டொட்டி வாழ்வான்
¹ஓன்றலாத் தவத்தாரோ டுடனே நின்று,
²துப்பாருங் குறையடிசி ³றுற்றி நன்றுன்
திறம்மறந்து திரிவேனைக் காத்து நீவந்,
தெப்பாலும் நுண்உணர்வே யாக்கி யென்னை
ஆண்டவனே யெழிலானைக் காவா வானோர்,
அப்பாவுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய்கேனே” 3

1 தவம் ஒன்றாதவர்

2 அடிசில் பலவகையன ஆகலின் ஒவ்வொன்றினும் குறைத்துக்
குறைத்துண்ணல். துப்பு-கீனிமை.

3 புசித்தல்

“நினைத்தவர்கள் நெஞ்சளாய்¹ வஞ்சக் கள்வா!

நிறைமதியஞ் சடைவைத்தாய் அடையா துன்பான்
முனைத்தவர்கள் புரமுன்றும் எரியச் செற்றாய்!

முன்னுனைத் தோல் போர்த்த முதல்வா என்றுங்
கனைத்துவரு மெருதேறுங் காள் கண்டா!

கயிலாய மலையா! நின் கழலே சேர்ந்தேன்,
அனைத்துலகும் ஆள்வானே! ஆனைக் காவா!

அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய்கேனே!” 4

1 நினையார்க்கு வஞ்சக் கள்வன்

இம்மாயப் பிறப்பென்னுங் கடலாந் துன்பத்

திடைச்சுழிப் பட்டினைப்பேனை இனையா வண்ணங்
கைம்¹மான! மனத்துதவிக் கருணை செய்து

காதலருள் அவைவைத்தாய் காண ரில்லாய்
வெம்மான மதகரியி னுரிவை போர்த்த

வேதியனே தென்னுனைக் காவுள் மேய
அம்மான்! நின் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்

அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய்கேனே. 5

1 மான் உடையாய்

“உரையாரும் புகழானே யொற்றி யூராய்

கச்சியே கம்பனே காரோ ணத்தாய்,

விரையாரும் மலர்தூவி வணங்கு வார்பால்

மிக்கானே யக்கரவம் ஆரம் பூண்டாய்,

திரையாரும் புனற்பொன்னித் தீர்த்தம் மல்கு

திருவானைக் காவிலுறை தேனே வானோர்,

அரையாவுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்

அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய்கேனே” 6

“மையாரும் மணிமிடற்றாய் மாதோர் கூறாய்

மான்மறியும் மாமழவும் அனலு மேந்துங்

கையானே காலனுடல் மாளச் செற்ற

1கங்காளா முன்²கோளும் விசேஷ மானாய்

செய்யானே திருமேனி யறியாய் தேவர்

குலக்கொழுந்தே தென்னுனைக் காவுள் மேய

ஐயாவுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்

அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய்கேனே” 7

1. சன்பு. 2. கிரகங்களும் அவற்றின் வினைவும்

இலையாருஞ் சூலத்தாய் எண்தோளானே
 எவ்விடத்தும் நீயல்லா தில்லை என்று
 தலையாரசுக் கும்பிடுவார் ¹தன்மை யானே
 தழல்மடுத்த மா²மேருக் கையில் வைத்த
 சிலையானே திருவானைக் காவுள் மேய
 தியாடி!சிறு நோயால் நலிவுண் டுள்ளம்
 அலையாதே நின்னடியே அடையப் பெற்றால்
 அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய்கேனே. 8

1. வசப்படுவான். 2 மேருச்சிலை.

விண்ணாரும் புனல்பொதிசெஞ் சடையாய் வேத
 நெறியானே யெறிகடலின் நஞ்சு முண்டாய்
 எண்ணாரும் புகழானே உன்னை யெம்மான்
 என்றென்றே நாவினில்எப் பொழுதும் உன்னிக்
 கண்ணாரக் கண்டிருக்கக் களித்தெப் போதுங்
 கடிபொழில்கூழ் தென்னானைக் காவுள் மேய
 அண்ணாநின் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
 அல்ல கண்டங் கொண்டடியேன் என்செய்கேனே 9

கொடியேயும் வெள்ளேற்றாய் ¹கூளிபாடக்
 குறட்டூதங்கூத்தாட நீயும் ஆடி
²வடிவேயும் மங்கைதனை வைத்த மைந்தா
 மதிலானைக் காவுளாய் மாகா ளத்தாய்
 படியேயுங் கடலிலங்கைக் கோமான் தன்னைப்
 பருமுடியுந் திரள்தோளும் அடர்த்து கந்த
 அடியேவந் தடைந்தடிமை யாகப் பெற்றால்
 அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய்கேனே 10

1. பேய். 2. உடலில்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகம்

- ¹முன்னுனைத் தோல்போர்த்த மூர்த்தி தன்னை
மூவரத சிந்தையே மனமே வாக்கே
²தன்னுனை யாப்பண்ணி யேறி னுனைச்
சார்தற் கரியானைத் தாதை தன்னை
என்னுனைக் கன்றினை யென்சுசன் தன்னை
யெறிநீர்த் திரையுகளுங் காவி ரிருழ்
தென்னுனைக் காவானைத் தேனைப் பாலைச்
³செழுநீர்த் திரனைச் சென்றாடினேனே.

1

1. முதல்வன். 2-தனக்கே உரிமையாக்கிக்கொள்வானே.
3. நீர்த்தான் மயமாய் இலங்கத்தின் அடியுற்றேனே.

மருந்தானை மந்திரிப்பார் மனத்து ளானை
வளர்மதியஞ் சடையானை மகிழ்ந்தென் உள்ளத்
திருந்தானை யிறப்பிலியைப் பிறப்பி லானை
இமையவர்தம் பெருமானை யுமையா ளஞ்சக்
¹கருந்தான மதகளிற்றி னுரிபோர்த் தானைக்
கனமழுவாட் படையானைப் ²பலிகொண் டோர்
திரிந்தானைத் திருவானைக் காவு ளானைச்
செழுநீர்த் திரனைச் சென்றாடினேனே.

2

1. கரிய இருத்தினின்றொழுகும், ஒருபொருட் பன்மொழி.
2. பிச்சை.

முற்றாத வெண்திங்கள் கண்ணி யானை
முந்நீர்நஞ் சுண்டிமையோர்க் கமுதம் நல்கும்
¹உற்றானைப் பல்லுயிர்க்குந் துணையா னுனை
ஒங்காரத் துட்பொருளை உலக மெல்லாம்

பெற்றுனைப் பின்னிரக்கஞ் செய்வான் தன்னைப்
பிரானென்று போற்றுதார் புரங்கள் மூன்றுஞ்
செற்றுனைத் திருவானைக் காவு ளானைச்
செழுநீர்த் திரனைச் சென்றாடி னேனே.

3

1. சற்றத்தான்.

காராரும் மணியிடற்மே பெருமான் தன்னைக்
காதில்வெண் குழையானைக் கமழ்பூங் கொன்றைத்
தாரானைப் புலியதளி னுடை யானைத்
தானன்றி வேறென்று மில்லா ஞானப்
பேரானை மணியாரம் ¹மார்பினுனைப்
பிஞ்ஞகனைத் தெய்வநான் மறைகள் பூண்ட
தேரானைத் திருவானைக் காவு ளானைச்
செழுநீர்த் திரனைச் சென்றாடி னேனே

4

1. மார்பிற் கொண்டானை.

பொய்யேது மில்லாத மெய்யன் தன்னைப்
புண்ணியனை நண்ணுதார் புரம்நீ ருக்
எய்தானைச் செய்தவத்தின் மிக்கான் தன்னை
ஏறமரும் பெருமானை மிடமான் ஏந்து
கையானைக் கங்காள வேடத் தானைக்
¹கட்டங்கக் கொடியானைக் கனல்போல் மேனிச்
செய்யானைத் திருவானைக் காவு ளானைச்
செழுநீர்த் திரனைச் சென்றாடி னேனே.

5

1. மழுவாயுதம்.

கலையானைப் ¹பரசுதர பாணி யானைக்
கனவயிரத் திரளானை மணிமா ணிக்க
மலையானை யென்தலையி னுச்சி யானை
வார்தருபுன் சடையானை மயானம் மன்னும்
நிலையானை வரியாவு நாணுக் கோத்து
நினையாதார் புரமெரிய வளைத்த மேருச்
சிலையானைத் திருவானைக் காவு ளானைச்
செழுநீர்த் திரனைச் சென்றாடி னேனே

6

1. மழுவாயுதம் தரித்த கையல்.

ஆதியனை யெறிமணியி னேசை யானை
அண்டத்தார்க் கறிவொண்ணு தப்பால் மிக்க
சோதியனைத் தூமறையின் பொருளான் றன்னைச்
கரும்பமரும் மலர்க்கொன்றைத் தொன்னூல்

பூண்ட

வேதியனை அறமுரைத்த பட்டன் தன்னை
விளங்குமல ரயன்கிரங்கள் ஐந்தி லொன்றைச்
1சேதியனைத் திருவானைக் காவு ளானைச்
செழுநீர்த் திரனைச் சென்றாடி னேனே.

7

1. கொய்தவன்.

மகிழ்ந்தானைக் கச்சியே கம்பன் தன்னை
மறவாது கழல்நினைந்து வாழ்த்தி ஏத்திப்
புகழ்ந்தாரைப் பொன்னுலகம் ஆள்விப் பானைப்
பூதகணப் படையானை 1புறங்காட் டாடல்
உகந்தானைப் பிச்சையே யிச்சிப் பானை
2ஒண்பவளத் திரையென் னுள்ளத் துள்ளே
திகழ்ந்தானைத் திருவானைக் காவு ளானைச்
செழுநீர்த் திரனைச் சென்றாடி னேனே.

8

1. ஈமம். 2. திருமேனி.

1நசையானை நால்வேதத் தப்பா லானை
2நல்குரவுந் தீப். 3 பிணினோய் காப்பான் தன்னை
இசையானை யெண்ணிறந்த குணத்தான் தன்னை
யிடைமருதும் ஈங்கோயும் நீங்கா தேற்றின்
யிசையானை 4விரிகடலும் மண்ணும் விண்ணும்
யிகுதியும் புனலெறிகாற் ருகி யெட்டுத்
திசையானைத் திருவானைக் காவு ளானைச்
செழுநீர்த் திரனைச் சென்றாடி னேனே.

9

1. யாவாலும் விரும்பப் பெறவான்.
2. வறமை
3. பிணிக்
4. கும் நோய் (நோயும்).
5. ஐம்பூதங்கள்.

பார்த்தாணைக் காமனுடல் பொடியாய் வீழப்
 பண்டயன்மால் இருவர்க்கும் அறியாவண்ணஞ்
 சீர்த்தாணைச் செந்தழல்போ லுருவி னானைத்
 தேவர்கள்தம் பெருமானைத் திறமுன் னாதே
 ஆர்த்தோடி மலையெடுத்த இலங்கை வேந்தன்
 ஆண்மையெலாந் கெடுத்தவன்தன்² இடர்ப்
 போதே
 தீர்த்தாணைத் திருவானைக் காவு ளானைச்
 செழுமீர்த் திரனைச் சென்றாடி னேனே

10

1 வீழப் பார்த்து எரித்தாணை

2 இடர் அப்போதே

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

பண் - காந்தாரம்.

மறைக ளாயின நான்கு மற்றுள் பொருள்களு மெல்லாந்
1துறையுந் தோத்திரத் 2துறையுந் தொன்மையு

நன்மையு மாய

அறையும் பூம்புன லாணைக் காவுடை யாதியை நாளும்
இறைவ னென்றடி சேர்வா ரெம்மையு மாளுடை யாரே.

1. முடியும் தோத்திரங்களில்.

2. தலைமைத் தன்மையும். அடிசேர்வார், திருவடிகளைச் சிந்திப்
பார். அடியார்களை வணங்கும் இயல்பு இங்கு வெளிப்படு
கின்றது.

வங்க மேவிய வேலை நஞ்செழு 1வஞ்சர்கள் கூடித்
தங்கண் மேலட ராமையுண்ணென வுண்டிருள் கண்டன்
அங்க மோதிய ஆணைக் காவுடை யாதியை நாளும்
எங்க ளீசனென் பார்கள் எம்மையு மாளுடை யாரே. 2

1. எஞ்சின உண்டென வேண்டவின் வஞ்சர்கள்.

நீல வண்டறை கொன்றை நேரிழை மங்கையோர் திங்கள்
சால வாளர வங்கள் தங்கிய செஞ்சடை யெந்தை
ஆல நீழலு ளாணைக் காவுடை யாதியை நாளும்

1ஏலு மாறுவல் லார்கள் எம்மையு மாளுடை யாரே. 3

1. பொருந்திட.

1தந்தையாகுல குக்கோர் தத்துவன் மெய்த்தவத்

தோர்க்குப்

2பந்த மாயின பெருமான் பரிசுடை யவர்திரு வடிகள்
அந்தண் பூம்புன லாணைக் காவுடை யாதியை நாளும்
எந்தை யென்றடி சேர்வா ரெம்மையு மாளுடை யாரே. 4

1. உலகுக்குத் தந்தை. 2. உறவு.

1கணைசெந்தியர வந்நாண் கல்வனை யுஞ்சிலை யாகத்
துணைசெய் 2மும்மதின மூன்றுஞ் சுட்டவனே யுலகுய்ய
அணையும் பூம்புன லாணைக் காவுடை யாதியை நாளும்
இணைகொள் சேவடி சேர்வா ரெம்மையு

மாளுடை யாரே. 5

1. தீ, அரவு, கல், அம்பு, எண், வில்.

2. பெயரளவாய் (மதில் ஏறுமளவாக) சிந்தது.

விண்ணின் மாமதிசூடி ¹விலையிலி கலனணி விமலன்
பண்ணி நேர்மொழி மங்கை பங்கினன் ²பசவுகந் தேறி
அண்ண லாகிய ஆனைக் காவுடை யாதியை நாளும்
எண்ணு மாறுவல் லார்கள் எம்மையு மாளுடை யாரே.

1. பரம்பு, என்புகள்.

2. இடபம்.

¹தார மாகிய பொன்னித் தண்டுறை யாடி விழுத்தும்
நீரி னின்றடி போற்றி நின்மலா கொள்ளென ஆங்கே
ஆரங் கொண்டவெம் மானைக் காவுடை யாதியை நாளும்

²ஈர முள்ளவர் நாளும் எம்மையு மாளுடை யாரே. 7

1. சோழன் காவிரி ஆடுங்கால் வீழ்ந்த முத்தாரம் கொண்ட
புராண வரலாறு காவிரி, சோழன் தாரமாக உபசரிக்கப்
படும்.

2. எண்ணி உருகுவார்.

¹உரவ முள்ளதோ ²ருழையின் னுரி ³புலி யதளுடை
யானை

விரைகொள் கொன்றையி னுனை விரிசடை மேற்பிறை
யானை

அரவம் ⁴விக்கிய ஆனைக் காவுடை யாதியை நாளும்

⁵இரவு மெல்லியும் பகலு மேத்துவா ரெமையுடையாரே. 8

1. வலிமை.

2. 3. மான் தோல், புலித்தோல்.

4. கட்டிய.

¹வலங்கொள் வாரவர் தங்கள் வல்வினை தீர்க்கு மருந்து
கலங்கக் ²காலனைக் காலாற் காமனைக் கண்சிவப் பாளை
அலங்கல் நீர்பொரு மானைக் காவுடை யாதியை நாளும்
இலங்கு சேவடி சேர்வா ரெம்மையு மாளுடை யாரே 9

1. திருக்கோயில் வலம் வருவார்.

2. காலனையும் காமனையும் காலானும் கண்ணானும் உருத்தழிப்
பாளை.

¹ஆழி யாற்கரு ளானைக் காவுடை யாதிபொன்னடியின்
நீழ லேசர னாக நின்றருள் கூர நினைந்து
வாழ வல்ல ²வன் றெண்டன் வண்டமிழ் மாலாவல்
லார்போய்

ஏழு மாபிறப் பற்று எம்மையு மாளுடை யாரே 10

1. நரம்.

2. சத்தா.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

தஞ்சை மாவட்ட உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்

திரு. வை. சுந்தரேச வரண்டையார் அவர்கள்

குறிப்பு

கல்வெட்டுக்கள்.

இத்திருக் கோயிலி லிருந்து, நூற்று ஐம்பத்து நான்கு கல்வெட்டுக்களை, கல்வெட்டுத் துறையாளர் படியெடுத்துச்சென்று. அவைகளின் சுருக்கங்களை 1891, 1903, 1905, 1908, 1910, 1937, 1938, ஆகிய ஆண்டுகளின், தென் இந்தியக் கல்வெட்டு அறிக்கைகளில் (Annual Reports on South Indian Epigraphy) வெளியிட்டுள்ளனர். அவைகளின் மூலங்கள் (The texts) மிகச்சில அரசாங்கப் பத்திரிகை (Epigraphia Indica) விலும் தென் இந்தியக் கல்வெட்டுத் தொகுதிகளிலும் (South Indian Inscription Volumes) தோன்றியுள்ளன. அவைகளெல்லாம் திருவாரணைக்காச் சிவபெருமானுக்கு நித்திய நைமித்தியங்களுக்கும், திரு நுந்தா விளக்குகளுக்கும் நிலங்கள், ஆடுகள், முதலியவைகள் இடப்பெற்ற செய்திகளைப் புலப்படுத்துகின்றன.

இக்கோயிலில் பிற்காலத்துச் சோழ மன்னர்கள், பாண்டியர்கள், ஹொய்சாலர்கள், விஜயநகர அரசர்கள், மதுரை நாயக்கர்கள், இவர்கள் காலங்களில் பொறிக்கப்

பெற்ற கல் வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் சரித்திர சம்பந்தமான உயரிய செய்திகளைத் தெரிவிப்பனவாகும்.

இக்கோயில் சிவபெருமான், திருவானைக்கா உடையார், அழகிய திருவானைக்கா உடையார், திருவானைக்கா உடைய நாயனார், மகாதேவ பட்டர் என்னும் திருப்பெயர்களால் பேசப்படுகின்றனர். அம்மன் அகிலாண்டநாயகி என்னும் பெயரால் குறிக்கப்பெறுகின்றனர்.

இக்கோயிலின் முதற் பிரகாரம் துவாரபாலகர் (The Door keepers) இருவரையும் எழுந்தருளுவித்தவர், இருங்கொளப்பாடி வளநாட்டுக் கருப்பூரில் இருந்த இளைய நயினார் மகனார் தெய்வங்கள் பெருமாள் ஆவர். இச்செய்தி அத்துவாரபாலகர்களின் அடிப்பீடங்களில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான்காம் பிராகாரத்தில் அகிலாண்டநாயகி அம்மன் கோயிலின் முன் உள்ள, பசுபதீஸ்வரம் உடையாரை எழுந்தருளுவித்தவர், நீலகண்ட நாயக்கராவர். இச்செய்தி ஹொய்சால வம்சத்து வீரராமநாததேவரின், பதினான்காம் ஆண்டுக் கல்வெட்டால் தெரியவருகின்றது. இக்கோயிலின் உற்சவ மண்டபத்தை எடுப்பித்தவர் சதாசிவ வாஜப்பைய யாஜிதீட்சதராயர் ஆவர். அவரே அமாவாசை, பொங்கல் புதுரான் இவைகளின் சிறப்புப்பூசனைக்கு நிவந்தமும் அளித்துள்ளனர். இது நிகழ்ந்தகாலம் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு ஆகும்.

முதல் பிராகாரத்தின் வடகிழக்கு மூலையில் உள்ள, எடுத்தருளிய பூபாதீஸ்வரம் உடைய நாயனார் கோயிலை எடுப்பித்தவர் திருஞானசம்பந்தர் என்னும் பெயரினர்.

ஆவர். இது ஹொய்சால அரசரான வீரராமநாத தேவரின் ஆளும் ஆண்டுக் கல்வெட்டால் அறியக்கிடக்கின்றது.

நான்காம் பிராகாரத்திலுள்ள மேலக் கோபுரம் ஆதித்ய தேவனது மகனான சந்தபேந்திரனால் சகம் 1357 இல் அதாவது கி. பி. 1435 இல் கட்டப்பெற்றதாகும்.

கல்வெட்டும் சரித்திரமும்.

இக்கோயிலில் ஹொய்சால அரசர்களைப்பற்றிய கல்வெட்டுக்கள் மிகுதியாக உள்ளன, அவர்களைப் பற்றி சரித்திரம் எழுதப் புகுவார்க்கு இக் கல்வெட்டுக்கள் பெரிதும் பயன்படும்.

ஹொய்சால அரசரான வீரசோமேஸ்வரன் (சோழ நாட்டில்) திருவரங்கத்துக்கு வடக்கே ஐந்து மைல் தொலைவில் உள்ள கண்ணனூர் கொப்பத்தைத் தலைநகராகக்கொண்டுள்ளான். இவன் சிறந்த சிவபக்தன் ஆதலின் திருவரணைக்கர கோவிலின் கிழக்கு கோபுரமான எழுநிலைக் கோபுரத்தைக் கட்டுவித்தான். வீரசோமேஸ்வரன் திருநாள் என்று தன்பெயரால் இக்கோயிலில் ஒரு விழா நடத்திவந்தான். வடதிருவரணைக்கரவில் தன் பரட்டனாகிய பாலாலன் II, என்பவன் பெயரால் வாலால ஈஸ்வரத்தையும், தன் பாட்டியாராகிய பத்மலாதேவியின் பெயரால் பதுமலீஸ்வரத்தையும், எடுப்பித்துள்ளான்.

இராஜராஜ வளநாட்டுப் பாச்சிற்கூற்றத்து புரசக் குடியில் சோமலா தேவியார்க்குப் பள்ளிப் படையாக சோமலீஸ்வரம் என்னும் கோயிலைக் கட்டியுள்ளான். [பள்ளிப்படை = இறந்தாரைப் புதைக்கும் இடமாகும்.]

இந்தவீரசோமீஸ்வரனது இருபத்து இரண்டாம் ஆட்சியாண்டில் திருவானைக்கோயில் மூன்றாம் பிரகாரத்தின் வடபக்கத்தில், கல்வாக்கூர் தியாகபெருமாள் என்பவர் தீயாகவிநோதீஸ்வரம் என்னும் கோயிலைக் கட்டியுள்ளனர்.

இந்த வீரசோமீஸ்வரனது தாயார் கல்லலா தேவியார் ஆவார், இவரது மேன்மையின் பொருட்டு, கண்ணனாரிலுள்ள போசலீஸ்வரம் உடையார்க்கு இந்த அரசன் சிபந்தம் அளித்துள்ளான். இக்கோயிலும் இவனால் எடுப்பிக்கப்பெற்றதாகும். இவைபோன்று ஹெய்சால் அரசர்களின் வரலாறுகள் பலவற்றை அறிதற்கு இத் திருவானைக்கோயில் ஒரு சிறந்த பொக்கிஷமாக (கருவூலமாக) விளங்குகின்றது.

பாண்டியர்

மரவரமன் சுந்தரபாண்டியன் பிறந்தநாள் ஆவணி மாசத்து அவிட்டம் ஆகும் (நான்—நட்சத்திரம்)

ஜடாவரமன் சுந்தரபாண்டியன் ! பிறந்த நான் சித்திரை மாசத்து மூல நட்சத்திரமாகும். இச்செய்திகளை இவர்கள் இத்திருவானைக்கா கோயிலுக்கு அளித்துள்ள சிபந்தங்கள் அறிவுறுத்துகின்றன.

தாயக்கர்

விஜயநகர பாம்பரையில் வீரப்பிரதாப தேவராய மகாராஜா, முதலானவர்களைப்பற்றியும், மதுரை நாயக்கரைப்பற்றியும் செய்திகள் புலப்படுகின்றன.

பொதுச்செய்திகள்.

திரிபுவனச்சக்கரவர்த்தி ராஜராஜதேவரின் இருபதாம் ஆண்டுக் கல்வெட்டினால் இக்கோயிலுக்கு இருபது காவலாளிகள் (Watchmen) இருந்தனர் என்று அறிகின்றோம். மகாதேவ தீட்சதர் மகனாகிய சதாசிவ மக்கின் என்பவர், காவை பிரபந்தங்கள் என்று நூல் எழுதியுள்ளார். சங்கரமதேவர்க்கு மடம் இருந்தது. அத்வைதம் உயர் நிலையில் இருந்தது,

ஜாமீன் என்னும் சொல்லுக்குத் தாய தமிழ் கிளை புணைத்தீட்டு என்ற சொல், திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி இராஜராஜ தேவரின் 22ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டால் கிடைப்பது அறிந்து மகிழ்தற்கு உரியதாகும். ஜம்பு நாதர், அகிலாண்ட ஈஸ்வரிகோயில்களின் தளவரிசை செய்தவர் பாஸ்கர ராய பாரதி தீட்சதர் ஆவர்.

திருவாரணைக்காவில் உள்ள நன்செய் நிலங்களை அளக்குங்கோல் சிவநாமத்திரேயம் என்னும் பெயருடையது. நான்கு அடி நீளமுள்ளது.

சோழமன்னர்கள் அளித்த நிபந்தம்

சோழமன்னர்கள் இக்கோயிலைக் கண்ணும் கருத்து மாய்க் காத்து வந்தனர். திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி இராசேந்திர சோழ தேவன் (இவனே இக் கல்வெட்டில் கோனேரின்மை கொண்டான் என்பவன்) கித்த விநோத வள நாட்டு வில்லவ நல்லூரில் இருபத்தைந்து வேலி நிலத்தை தன் அத்தையாகிய திருப்பெரிய தேவியார் பேரால் திருவாரணைக்காவுடைய சிவபெருமானுக்குத் திருநாமத்துக்காணியாக இறையிவி செய்து கொடுத்தான். இது போன்று சோழ மன்னர்கள் அளித்த நிபந்தங்கள் மிகப்பல.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அண்ணாமலை நகர்த் தமிழ்ப் பேராசிரியர்
திரு. ஓளவை.

சு. துரைசாமி பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பு.

அடியிற் காணும் கல்வெட்டுக்களில் காணும் குறிப்புக்கள் :—

A. R. 1 of 1938.

முதற் பிரகாரத்துத் துவாரபாலகரை விசுவநாத நாயகர், காரணிகர், கருப்பூர் இளைய நாயனார் மகனான தெய்வங்கள் பெருமாள் நிறுவினார்; இப்பெருமாள் காள மேகப்புலவரை ஆதரித்து அவரால் சித்திரமடல் பாடப் பெற்றவர் என்பது.

4 of 38.

அகிலாண்ட நாயகியார் கோயில் முன்னுள்ள கோசாலையில் பாலப்பள்ளி நீலகண்ட நாயகர் என்பார் பசுபதிச்சுரம் கட்டியது.

7 of 38

மும்முடி திம்மாசரும் அவர் மகனாரும் வலம்புரி விராயகரையும், சுப்பிரமணியரையும் எழுந்தருளு வித்தது.

28 of 38.

ஜடாவன்மன் சுந்திரபாண்டியன் I பிறந்த சித்திரை மூல நாளில் 'சேர'னவென்றான் திருநாள்'' என்றொரு கட்டளை யேற்படுத்தி முட்டைபாடி வீரதுங்கபுரம் பாகன்குடி என்ற ஊர்களை நல்கியது.

31 of 38.

மூன்றாம் இராஜராஜன் 16 + 1 ஆண்டில் கவிராஜப் பெரும்பள்ளி யென்னும் சமண்பள்ளி இருந்தமை,

48 of 38.

விஜயாங்க சொக்கராத நாயகருடைய நாடகசாலை யாசிரியரான வைத்தியப் பையா, Son of வேங்கடேஸ் வரையா, ஜம்புதீர்த்த மண்டபத்துக்குப் படிக்கட்டியது. 53 of 38.

சதாசிவ வாஜபேயயாஜி ஹரிஹா மூர்த்தத்தை எழுந்தருள்வித்துக் கோயிலும் மண்டபமும் கட்டியது. 55 of 38.

பிரணவத்துக்கு அத்வைத பாமாகப் பொருள்கூறு வேரானே. உயர்ந்த புலவன் என ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுவது. 62 of 38.

சதாசிவ மகேந்திரர் என்பார் சைவசமயத்தைப் பிரசாரம் செய்தது. (காலம் தெரியவில்லை.) 64 of 38.

(சகம். 1596) சதாசிவ வாஜபேயயாஜி கோயிலில் வாஜபேயயாகத்தைச் செய்தபோது சீகண்ட ஆகாசவாசி சந்திரசேகரவாஜபேயயாஜியின் பெயரனும் மகாதேவ தீக்ஷிதா மகனுமான சதாசிவ மகேந்திரன் என்பான் பிரதோஷக் கட்டளை ஏற்படுத்தியது. 71 of 38.

காவைப் பிரபந்தம் பாடியது.

75 of 38.

(சகம். 1357) மேலைக்கோபுரம் வாசிஷ்ட கோத்திரத்து ஆதித்த தேவர் மகன் சௌண்டபேந்திரர் என்பார் கட்டியது. (கி. பி. 1435.) 77 of 38.

விபூதி பிரகாரத்து மதிற் சுவர் திருநீற்றுச் சுந்தா பாண்டியன் கட்டியது.

79 of 38.

(சகம். 1764) காஞ்சிபுரம் பச்சையப்ப முதலியார் அகிலாண்டேஸ்வரிக்கு அர்த்தசாமக் கட்டளைக்காக 1,00,000 (லட்சம்) வராகன் மூலதன்ம் கொடுத்தது.

106 of 1937.

பிரபுடதேவ மாகராயர் மகன் கஜவேட்டை கண்ட
ருளிய மல்லிகார்ச்சுன தேவராயர் காலத்தில் (சகம்,
1392) தொண்டைமண்டலத்துக் கைதவ ரல்லூர் பகவ
னாரான ஆண்டபெருமான் என்பார்க்கு ஸ்தானிகர் ரால்
வர் வழிபாட்டுரிமையை விற்பது.

135 of 1937.

(சகம் 1506 or கி. பி. 1584) பாசுபத மடத்துத் தலை
வரான சந்திரசேகர குருவுக்குக் கோயில் திருவாகமும்
வழிபாடும் உரிமையாவது.

486 of 1908.

திருவாரணைக்கா கோயில் வடபுறத்தில் ஆலுருடை
யான் சோழகோன் என்பவன் நார்பத்தெண்ணூயிரவன்
மடம் கட்டித் துறவிகட்குச் சேரூ பேரட ஏற்பாடு
செய்வது.

No. 422 of S. I. I. Vol. IV.

பேசன ஶீராமநாத தேவர், திருவாரணைக்காவில்
கோத்திரகோசரசந்தான சுத்தரான ஸ்ரீலக்ஷத்தாயி
சந்தானத்து உடையார் சுவாமி தேவர் சிஷ்யர் சைவ
சித்தாரந்த வியாக்யாதாக்கன் தற்புருஷ சிவாச்சாரியர்க்
குத் திருவாரணைக்காவில் விலைகொண்டு மடம் செய்து
கொடுத்தது.

No. 426 of S. I. I. Vol. IV.

சிலந்தியைச் சோழனாக்கினான் திருத்தோப்பு
என்பது,

No. 427 of S. I. I. Vol. IV.

என்னுனைக்கன்றுபட்டன் என்பது, “என்னுனைக்
கன்றினையென்னீசன்றன்னை” — திருவாரணைக்காத் திருத்
தாண்டகம்”

இத்தகைய கல்வெட்டுக் குறிப்புக்களெல்லாம் தல
மேன்மைநிகழ் காட்டும் மணிவிளக்குகளாகும்.

திருச்சிற்றப்பலம்

பட்டுறவுப் பதிப்பகம், தஞ்சாவூர்.

113117

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

முத்தன் வருக! யாவருக்கு முன்னோன் வருக! முப்புவன்
முதல்வன் வருக! முன்னாரை முன்னான் வருக! மறைமுடிவில்
அத்தன் வருக! அகரவுயி ரனையான் வருக! நலனளிக்கும்
ஐயன் வருக! அகரமளித் தருள்வான் வருக! ஆகமநூல்
கத்தன் வருக! கருதுநர்தம் கருத்தன் வருக! கலப்புணர்த்துந்
கையன் வருக! அருளுருவக் காளை வருக! கவின்றுபொலி
சித்தன் வருக! கோழுத்திச் செல்வன் வருக! வருகவே
திகழ் சீர்க் குரு அம்பலவாண தேவன் வருக வருகவே.

மெய்கண்டார் திருமாபு வாழ்க.